

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 26. Schismatici in Oriente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. tum quæstionis, & hujus Hæresis histo-
 A.C. 433. riam explicat, cujus Auctores Theodo-
 Sup. XXIII rum Mopsuestenum, & Rufinum Syrum
 §. I. dicit. De Sancto Augustino loquitur tan-
 quam defuncto; unde conjiciendum,
 opus istud non ante annum 432. ab ipso
 editum, nempe soluto Concilio Ephesino,
 quando a Diacono Bassula ultimos S. Au-
 gustini libros accepisse poterat. In hoc
 opere Mercator primo in singulis articu-
 lis verba Juliani ponit, tum S. Augustini
 responsionem, & tertio, quæ sibi confir-
 mandis S. Augustini dictis idonea vide-
 bantur.

Scripsit quoque Mercator, ut refelleret
 Edit. Garn. aliqua opera Theodori Mopsuesteni, quem
 p. 2. p. 249. ipse tanquam Auctorem utriusque Hære-
 sis Nestorii, & Pelagii habebat. Symbo-
 lum Theodori refutavit, nempe ejusdem,
 qui in Concilio Ephesino, Actore Presby-
 tero Charisio, damnatus fuerat. Excerpta
 Sup. XXV. cujusdam operis Theodori contra S. Au-
 §. 56. gustinum, & Doctrinam de peccato ori-
 ginali, & alterius operis de Mysterio In-
 carnationis traduxit. His excerptis, la-
 tine redditis, Mercator Notas, quibus
 ea refutabat, subjunxit.

§. XXVI.

Schismatici in Oriente.

Fuere, qui paci, inter Joannem Antio-
 chenum, & S. Cyrillum in itæ, repug-
 narent

narent. Multi, qui in Concilio Ephesino ex parte Nestorii steterant, ægerrime fe-
 rebant, quod Joannes causam amici de-
 stituisset; inter eos cœteris celebriores
 erant Theodoretus, & Alexander Hiera-
 politanus, ejus Metropolita. Theodore-
 tus super Doctrina consentiebat, & S.
 Cyrillum esse Catholicum fatebatur, post-
 quam in epistolis, ad Acacium Bereensem,
 & Joannem Antiochenum datis, fidem
 suam explicasset, & clare duas in Jesu
 Christo Naturas agnovisset, omnem con-
 fusionem rejecisset, & Apollinaris Hæresi
 Anathema dixisset; *retractavit Cyrillus
 suam opinionem, aiebat, & suos ipse duo-
 decim articulos destruxit; sed adduci non
 poterat, ut ipsum Nestorium desereret,*
 quem contra jus damnatum, cum Doctrina
 ejus non satis esset intellecta, credebat.
 Ita hac de re ad ipsum Nestorium scripsit.
 Alexandro Hierapolitano inita reconciliatio
 secundum nullam partem probabatur.
 Is moveri non poterat, vel ut damnaret
 Nestorium, cujus Doctrinam sanæ rationi,
 & Scripturis conformem existimabat,
 vel communicaret S. Cyrillo, quem semper
 tanquam Hæreticum averfabatur; imo etiam
 a Communione Joannis Antiocheni, omniumque
 illorum, qui pacem inierant, recessit; *certissime
 scito! aiebat ad Andream Samosatenum,
 nolle me, cum ipsis mihi partem esse, etiamsi
 S 4 exilium,*

Sæculum V.
 A. C. 433.

Synod. Ba-
 luz. c. 88.
 95. 110.

c. 120

c. 96.
 c. 100. 104.

Sæculum V. *exilium, mortem, præcipitia, ignes,*

A.C. 433. *Bestias mihi objecerint; Deo juvante*

c. 93. *omnia potius feram, quam cum ipsis com-*

c. 94. *unicem! ad Theodoretum dicebat: ea, quæ a Paulo proposita, & ab Ægypti acceptata, nunquam consentiam, & millies mori cogerer, & si totus terrarum orbis consentiret! præprimis hæret in Nomine Matris Dei, quod non nisi, sicut Nestorius, cum Nomine Matris Christi conjunctum admittit.*

Inter hunc Alexandrum, Theodoretum, & Andream Samosatenum conve-

e. 97.98.99. nerat, ut Zeugmate colloquerentur, & 101. 103. hac super causâ deliberarent. Uterque

Alexandrum hortabatur, ut reconciliari vellet; ipse vero Theodoro respondit;

c. 100. nihil profuturum colloqui, si ipsi Joannis Antiocheni facto non essent offensi, qui fidem prodidisset, & Nestorium damnasset, cum sciret innocentem, & orthodoxum.

Alexander
Hierapolita-
nus.

c. 104.

Andrææ respondit: *frustra jam hac super re ad te scriberem, vel tu ad me. Non ante ab Ecclesia mea discedam, quamvis discedendum mihi prævideam, nisi vi seculari depulsus, ne sponte delevinquare Jesu Christi gregem videar. Et in alia epistola: non amplius communico nec tecum, nec cum Cyrillo, fecisti, quod tuum erat, ovem errantem quæsvisti, hæc autem redire non vult; jam quiesce! coram terribili Tribunali alter alterius vultum vide-*
bimus.

bimus. Andreas videns, Alexandrum Sæculum V.
 acerrime contra se commotum, ad œco- A. C. 433.
 nomos Ecclesiæ Hierapolitanæ scripsit, c. 106.
 velle se in communione non solum Joan-
 nis Antiocheni, sed etiam omnium Epis-
 coporum Catholicorum, Sixti, Cyrilli,
 Maximiani, Rabbulæ Edesseni, Acacii
 Melitensis, aliorumque vivere. Joannes
 Germaniciensis quoque pacem amplexus
 est. Joannes Antiochenus Theodoro c. 105. 109.
 mandatum dedit scriptum, sed secreto,
 ut suo nomine omnia, quæ sibi videren-
 tur, faceret, quo pertinacissimos ad unio-
 nem reduceret.

Maximinus Anazarbensis, & Episcopi c. 122.
 secundæ Ciliciæ, Suffraganei ejus, Nesto-
 rio adhærebant. Hi Concilium Anazarbe c. 111. 112.
 celebrarunt, cui Maximinus præfuit.
 Depositionem S. Cyrilli in Concilio c. 113.
 Ephesino, suo judicio legitimam, confir-
 marunt, omnesque illos excommunicatos
 pronuntiarunt, qui eundem in suam
 Communionem recepissent, donec duo-
 decim ejus articulos damnaverint. *Et-*
iamsi, ajunt: nos propte ea ignem, fer-
rumque, sustinere, & Bestiis tradi oport-
eret. Helladius Tarsensis, primæ Cili-
 ciæ Metropolita, actis hujus Concilii
 accessit.

Eutherius Thyanæus, secundæ Cappa- c. 114.
 dociæ Metropolita, & Helladius Tarsen- c. 116.
 sis, consilium cepere, ut Episcoporum

S 5 Occi-

Sæculum V. Occidentis auxilium implorarent; ro-
 A. C. 433. garuntque Alexandrum, & Theodoro-

c. 117.

tum, ut operam jungerent. Ergo proli-
 xam epistolam ad S. Sixtum Papam scri-
 pserunt, in qua totam Historiam de acti-
 in Concilio Ephesino, de erroribus, ut ip-
 loquuntur, S. Cyrilli, & de Joannis An-
 tiocheni reconciliatione texunt. His
 subjungunt: *Pedibus tuis advolvimus*
supplices, ut nobis manum porrigas, ju-
beasque, in hæc omnia inquiri, Pastores
per nefas pulsos, revocari, congregari o-
dispersas, de æterna Salute periclitantes,
cum a manibus Hæreticorum recipere
nolint Baptismum, vel Communionem My-
sticam, quam a manibus Orthodoxorum
accipere non sinuntur. Nos ipsi, diversarum
Provinciarum Episcopi, nempe Euphratesiana,
utriusque Ciliciæ, Secunda
Cappadociæ, Bithyniæ, Thessaliæ, & Ma-
sia, jam diu ivissimus, querelas nostras
inter lacrymarum torrentes in sinum tuum
deposituri, nisi nos metus luporum, gre-
gibus nostris imminentium, retinuisset.
Hinc Clericos, Monachosque mittimus, qui
nostro nomine zelum tuum excitent, &
permoveant, ut celeriter ad opem nobis
ferendam venias! Missa fuit hæc epistola:
 sed pronum est, judicare, eam Romæ ni-
 hil potuisse efficere, postquam illa Sedes
 c. 119. S. Cyrilli Doctrinam, Acta Concilii Ephe-
 sini, & Joannis Antiocheni reconciliatio-
 nem

nem solemniter approbasset. Verumta-
men non caret sua utilitate hæc epistola,
quia argumento est, Episcopos usque ad
extremos Orientis angulos persuasum
sibi habuisse, omnibus jus competere,
ut, si se a suis Superioribus vexari, & Ec-
clesiam affligi crederent, ad Papam pos-
sent recurrere. (*)

§. XXVII.

*Obitus Maximiani. Proclus Episcopus
Constantinopolitanus.*

Interea Maximianus, Episcopus Constan-
tinopolitanus, subito fatis functus est,
12ma Aprilis anno 434. cum Aspar, &
Areobindus Consulatum gererent, post-
quam hanc Ecclesiam annis duobus, &
mensibus quinque in pace rexisset. Obit
in Cœna Domini. Nestoriani, quorum
non exiguus Constantinopoli erat nume-
rus, in diversis Civitatis plateis concur-
rentes, magno clamore postulabant, ut
Nestorius revocaretur, ausque, minas
adjicere, ipsam urbem ruinæ proximam
esse, seque Ecclesiam concrematuros.
Theodosius Imperator, ut tumultum
aver-

Sæculum V.
A. C. 434.Socr. VII. c.
40. Col. Lup.
al. Synod.
Baluz. cap.
150.

(*) Fidele Fleurii Testimonium, quo Anony-
mus II. abunde refutatur. Interpres quoque Aca-
tholicus hæc fideliter transtulit, & cum hic lo-
qui oportuisset, & testimonium luculentissimum
refellere, silet, ut piscis.